

Az EKG esete a javítós szívekkel...

Mottó:

*„Akik szívükben érzik az élet jóságát és céljának komolyságát,
és egymás iránt nemes érzelmeket táplálnak,
és elvetik a nemtelen érzelmeket,
azok értik a Teremtő tervét,*

*akik szívükben nem érzik az élet jóságát és céljának komolyságát,
és egymás iránt nem táplálnak érzelmeket,
és nem vetik el a nemtelen érzelmeket,
azok nem értik a Teremtő tervét.”*

(Oravecz Imre)

Az Aszódi Javítóintézet iránti laikus érdeklődés szinte az intézménnyel egyidős. Az első ötven évben a „Javító” olyan volt, mint egy „elvarázsolt kastély”. A falakon belülrre nem nagyon lehetett látni. Az itt dolgozók családjai is inkább egy sajátos, zárt közösségnek számítottak: maguk között szerveztek műkedvelő előadásokat, kirándulásokat. A gyerekeik pedig a Baross téren „bandáztak”. Az ország bármely részében élő kívülállók legfeljebb ezzel a baljós kifejezéssel találkozhattak: „ha rossz leszel, fiam, mehatsz Aszódra a Javítóba”.

Az 1980-as évektől vált egyre inkább nyitottá az intézet. Azóta sokaknak volt lehetősége beelátni ebbe a különös világba, ahol nehézsorsú, bűnbe tévedt fiatalok nevelődnek, ahol talán az utolsó pillanatban kapnak még segítséget (és időt minderre), hogy rossz beidegződéseiket, szokásaikat – amelyeknek itt már következményét élik meg – kijavíthassák.

A közelmúltban a szakmai látogatókon kívül megjelentek azok, akiket elsősorban az itt folyó sajátos embermentő munka lelki háttere érdekel: egyházi méltóságok, művészberek, tanúságtevő hírességek, zarándokok...

Idén februárban egy mindeddig nem tapasztalt helyzetbe került a Javítóintézet. Egy patinás budai katolikus gimnázium egyik osztálya jelentkezett be azzal a kéréssel, hogy hagyományos nagybőjti lelkigyakorlatukat a Javítóintézetben szeretnék megtartani.

Az intézet szakrális színterei valóban alkalmasak erre. De honnan jött az ötlet? Bognár Lászlóné Magdika kezdettől fogva tagja a kápolnába járó hívek közösségének. Lánya és unokái is megfordultak már itt, s mivel az egyik unoka az Egyetemi Katolikus Gimnázium tanulója, nekik jutott eszükbe ez a lehetőség. Mint kiderült, ez egy média tagozatos osztály. A csoportot Varga Sándor tanár úr, az osztályfőnök kísérte el, aki korábban a Magyar Rádió szerkesztője volt. A fiatalok többek között érdekességeket hallhattak az intézet történetéről, az itt folyó nevelő munkáról. Megtekintették Urbán Tamás és Ádám fotóriporterek (apa és fia) fotókiállítását. Majd az intézet kápolnájában és a

mellette lévő teázóban az intézet lelki-hitéleti múltjának és jelenének legjellemzőbb momentumaival ismerkedhettek meg. Az intézet kis szeretetvendégséggel várta a gimnazistákat, és egy böjti ebéddel is kedveskedtek nekik. A lelkigyakorlat csúcspontja talán az volt, hogy a fiúk és lányok felváltva végigmondták azt a keresztyúti ájtatosságot, amit 2015-ben Székely János püspök atyával közösen írtak esztergomi és aszódi intézeti növendékek. Az egyes stációknál mindenki belehelyezkedhetett egy hányatott sorsú lány vagy fiú sok tanulsággal szolgáló életébe.

Itt kellett feltenni a kérdést, vajon a budai gimnázium tanulói tettek-e olyat életükben, ami ha kiderül, akár a Javítóba is kerülhetnek volna... Költői kérdés volt, de mintha néhányan mélyen magukba szálltak volna... Milyen érdekes egybeesés, hogy a program végén az Aszódi Javítóintézet Jézus Szent Szíve Kápolnájában az Egyetemi Katolikus Gimnázium (röviden EKG) tanulói egy-egy kis kerámia szívet kaptak ajándékba...

A történetnek pedig itt nem lett vége, mert már a látogatás napján két gimnazista lány lehetőséget kért és kapott, hogy a Mária Rádió pályázatára egy rövidfilmet forgathasson a növendékek életéről. Így néhány nappal a lelkigyakorlat után visszatérve, egy valódi, személyes kapcsolat is létrejöhett hát a két különböző helyen nevelődő fiatalok között.

Hogy milyen gyakorlat volt ez ki-ki lelkének, ezt nem tudhatjuk. De létrejött valami, ez biztos. És Isten látta, hogy ez jó.

És ti bátor, okos és szép gimnazista lányok, ugye ti is megláttátok ezekben a fiúkban is a jót, amikor eljöttetek forgatni: a lelkes versmondókban, az istenes énekeket dúdolókban, a szobájukat csinosítgatókban, az ajándékba kapott kerámia szívek készítőiben, a szerény vacsorájukat veletek szívesen megosztókban? Pár röpké óra adatott erre a találkozásra, de ti „bevállaltátok”, és mi, javítósok, reméljük, hogy nem csak a rossz hírünket vittétek el a világba – a ti világotokba...

A lelkigyakorlatot valójában ti végeztétek el, mert ti vizsgáltátok meg közlő, EKG-s lányok, a javítósok szívet... Köszönet érte!

LML

